

Krajobraz po proteście

Kwietniowy protest na ulicach Warszawy nie poszedł na marne. Manifestacja naszej jedności spowodowała zdecydowaną poprawę w kontaktach przedstawicieli Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z rządem i parlamentem. Pod przewodnictwem wiceprezesa Mirosława Tomaszewskiego pracuje zespół przygotowujący budżet dla Inspekcji Weterynaryjnej, a zmianę rozporządzeń o opłatach i wynagrodzeniach wyznaczonych lekarzy weterynarii opracowuje zespół kierowany przez Krzysztofa Matrasa. Jest więc olbrzymia szansa na realizację naszych postulatów. Naiwnością jednak byłoby sądzić, że z dnia na dzień dojdzie do przełomu. Ale gdy uznamy, że sprawy się zbyt przyciągają trzeba będzie sięgnąć do silniejszych niż dotychczas form nacisku.

Piszę to w przeddzień roboczych spotkań konsultacyjnych z wiceministrem rolnictwa Markiem Chrapkiem i Głównym Lekarzem Weterynarii Ewą Lech. W Sejmie uczestniczymy w pracach nad ustawą o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych oraz ustawą o weterynaryjnej kontroli granicznej. Z wynikami tych prac można się zapoznać na sejmowej stronie internetowej (druk nr 1640). Wprowadziliśmy naszą poprawkę dotyczącą rejestru lekarzy wystawiających paszporty dla zwierząt towarzyszących. Kilka naszych postulatów zostało też uwzględnionych w innych poprawkach. Kieruję pracami nad zmianą ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, mającej na celu jej wzmocnienie poprzez pionizację i wydzielenie dla niej budżetu zadaniowego oraz właściwe umocowanie głównego lekarza weterynarii w strukturach decyzyjnych resortu rolnictwa. Przedmiotowa regulacja wynika z konieczności wprowadzenia istotnych zmian w systemie bezpieczeństwa żywności i funkcjonowaniu Inspekcji Weterynaryjnej. Projekt zmian w ustawie wprowadza zasady współpracy i wykonywania zadań w zakresie zdrowia publicznego na rzecz projektowanego utworzenia Narodowego Urzędu Zdrowia Publicznego, m.in. zapewnienie bezpieczeństwa żywności, w tym działań dotyczących analizy ryzyka. Zbieżne działania dwóch inspekcji: sanitarnej i weterynaryjnej mają na względzie słuszny interes publiczny. 25 sierpnia 2006 r. Sejm uchwalił ustawę o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. nr 171, poz. 1225). Artykuł 89 tej ustawy stwierdza, iż: minister właściwy do spraw zdrowia jest organem właściwym w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa żywności, w tym działań dotyczących analizy ryzyka, a sprawy związane

z bezpieczeństwem żywności pochodzenia zwierzęcego znajdują się w gestii ministra rolnictwa i rozwoju wsi. Tak rozumiana realizacja zadań określonych w projekcie ustawy wymaga powołania głównego lekarza weterynarii, jako centralnego organu administracji rządowej w randze podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa, który będzie powoływany przez prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra rolnictwa i rozwoju wsi.

Główny lekarz weterynarii wyłoniony w drodze konkursu oraz jego zastępcy są lekarzami weterynarii posiadającymi prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Tak zapisany w projekcie ustawy tryb powoływania głównego lekarza weterynarii gwarantuje realizację programów Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom, a także bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego. Unia Europejska opracowała połączoną strategię ochrony zdrowia i konsumenta na lata 2007–2013 do akceptacji Rady Europy i Parlamentu Europejskiego.

Proponowana nowelizacja określa finansowanie Inspekcji Weterynaryjnej z budżetu państwa z wyodrębnionego budżetu głównego lekarza weterynarii, zapisanego w ustawie budżetowej. Również wojewódzkie, powiatowe i graniczne inspektoraty weterynarii, które będą państwowymi jednostkami budżetowymi będą finansowane z budżetu państwa, z zapisanego w ustawie budżetowej, wyodrębnionego budżetu głównego lekarza weterynarii.

Niestety 14 maja b.r. został przedstawiony nam przez wiceministra Marka Chrapka stary projekt łączenia inspekcji podlegających ministrowi rolnictwa i rozwoju wsi, różniący się tylko dodanym w tytule słowem: „... i Weterynarii”. Wstępnie wyraziliśmy swój negatywny pogląd na ten pomysł i mamy przygotowaną negatywną opinię o projekcie ustawy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii. Wcześniej podobne stanowisko w tej sprawie przedstawiła główna lekarz weterynarii oraz związki zawodowe.

Od 23 do 25 kwietnia br. uczestniczyłem w seminarium w Geifswaldzie/Riems, podczas którego była omawiana strategia wobec zagrożeń zakaźnych w XXI wieku. Przedstawiano programy OIE, SANCO, EFSA w zakresie rozpoznawania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności. Polski status epizootyczny i badawczy przedstawił Tadeusz Wijaszka, dyrektor Państwowego Instytu-

tutu Weterynaryjnego w Puławach. Warto dodać, że zastępca głównego lekarza weterynarii Federacji Rosyjskiej wyczerpująco przedstawił skomplikowaną sytuację epizootyczną w tym kraju.

Z kolei od 27 do 28 kwietnia br. byliśmy w Kijowie, gdzie między innymi rozmawialiśmy o problemach w handlu produktami pochodzenia zwierzęcego. Szczegóły dotyczące tej wizyty przedstawił w załączonym sprawozdaniu.

Jak zwykle w naszym samorządzie sprawy toczą się bardzo dynamicznie, stale musimy przyspieszać, pracować w małych, ale kompetentnych zespołach, żeby przedstawić rządowi właściwe projekty, przed okresem wakacyjnym.

W pierwszych dniach czerwca będziemy w Krakowie podejmowali uczestników Zgromadzenia Ogólnego Europejskiej Federacji Lekarzy Weterynarii (FVE). Jesteśmy organizatorem tego ważnego w skali europejskiej wydarzenia dla naszego zawodu. W trakcie obrad zostaną wybrane nowe władze FVE. Mamy uzasadnione nadzieje, że nasz samorząd uzyska należną rangę w strukturach weterynaryjnych Europy. Upoważnia do tego nasz duży dorobek oraz dobrze prawnie umocowany samorząd lekarzy weterynarii.

Dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko-Weterynaryjnej